



Hvorfor tales der ikke om



Engell í Sosialinum

Kendi danski blaðstjórin, samfelagsligi viðmerkjarin og fyrrverandi ráðharrin og formaðurin í konservatíva flokkinum, Hans Engell fer í Tinghelluni í dag og leygardagin at gera viðmerkingar til fólkatingsvalið, serstakliga úr einum føroyskum-donskum sjónarhorni. Hann fer eisini at gera viðmerkingar eftir valið.

Den danske valgkamp er inde i den afgørende fase. Alt tyder på at Fogh vinder og efterfølgende forandringsskifte i tre partier. Forholdet til Færøerne er ikke et tema - men det kan hurtigt blive aktuelt

Af Hans Engell
Adm. chefredaktør Ekstra Bladet

Valgkampen til det danske folketing er nu i fuld gang og det tegner til at blive en både historisk og spændende valgaften. Dramaet knytter sig ikke så meget til selve valgresultatet. I de seneste par uger har meningsmålingerne entydigt peget på, at de danske vælgere ønsker den nuværende VK-regering under Anders Fogh Rasmussens ledelse med støtte fra Dansk Folkeparti fortsætter.

Men allerede på valgaftenen kan tingene udvikle sig dramatisk. Socialdemokraterne fik ved valget i 2001 et historisk dårligt valgresultat - og måtte se sig reduceret til folketingets næststørste parti. Alt tyder på, at resultatet denne gang bliver endnu ringere med den konsekvens, at partiformand Mogens Lykketoft må kaste håndklædet i ringen allerede på valgaftenen. Det sandsynlige er, at han går af straks og overlader det til

partiets ledelse at finde en afløser. De naturlige efterfølgere er den politiske ordfører Frank Jensen, der er en af Svend Aukenes nærmeste støtter. Alternativet er enten Henrik Dam Krist-

der forudses ret hurtige formandsskifter. Hos de radikale - der forventes at opnå et pænt valgresultat - vil Marianne Jelved takke af i løbet af kort tid. Både politisk og aldersmæssigt

”

”Det er også tydeligt, at den danske regering og de ledende folketingspolitikere i dag henvender sig direkte til de politikere - først og fremmest i Socialdemokratiet, Samfundspartiet og Folkeflokket - man kan tale roligt og fornuftigt med. I forhold til danske politikere har republikanerne sat sig udenfor indflydelse - ingen gider rigtigt tage den alvorligt. For megen snak og for få resultater - Som en dansk toppolitiker sagde: 'Høgni er en festlig fyr - men når det kommer til stykket kan han alligevel aldrig levere varen'.”

ensen eller Jan Trøjborg - begge fra den såkaldte Nyrup-fløj. Opgøret mellem dem kan blive blodigt, det handler nemlig ikke bare om personer - men også om linjen i det danske socialdemokrati. Partiet har de seneste år haft meget svært ved at forme en oppositionspolitik, der kunne spille hårdt igen i forhold til Fogh, der med stor dygtighed har drejet partiet Venstre ind mod den midte, hvor de fleste vælgere befinder sig. Skal S lægge kursen til venstre eller til højre? Skillelinjen går ned igennem partiet, når det gælder udlændingepolitik, velfærdsydelser, udliciteringer og EU. Heller ikke på det udenrigs-politiske område bl.a. i forbindelse med Danmarks deltagelse som besættelsesstyrke i Irak er der intern enighed hos S.

NYE FORMÆND

Også i to andre partier må

har hun passeret højdepunktet - en ny generation af radikale er på vej frem. Den sandsynlige afløser er den tidligere undervisningsminister Margrethe Vestager. De radikale vil formentlig hurtigt søge indflydelse hos regeringen. Opnår Fogh Rasmussen to flertalsmuligheder - både med Dansk Folkeparti og de Radikale har han en mulighed for at spille partierne ud mod hinanden og opnå det optimale for VK.

Hos Socialistisk Folkeparti hænger stemningen lavt. Partiet har haft 7-8 dårlige år med ringe valgresultater og stort set ingen politisk indflydelse. Heller ikke denne gang tyder det på, at partiet formår at løfte sig. SFs formand Holger K. Nielsen vil meget hurtigt meddele sin afgang. Hvem der bliver hans afløser er uvist - en generation af middelaldrende SF'ere vil slå om posten, mens alle de unge i partiet - der ikke

opnår valg til Folketinget - udefra vil presse på for fornyelse og udskiftning. SF bliver et parti, der de kommende år vil være et parti med uro og intern splid.

Dansk Folkeparti kommer flot ud af valget. Pia Kjaersgaard har ført en hårdslående valgkamp uden mange variationer i emnerne: det handler om nye stramninger af udlændingepolitikken, hjælp til de gamle, bedre hjemmehjælp osv. En meget nationalistisk politik med klassiske velfærdselementer. Til gengæld tyder meget på, at Dansk Folkeparti har nået sit højdepunkt - Kjaersgaard formår ikke at tiltrække nye vælgergrupper og de politiske budskaber kører i samme rille.

De øvrige partier på højre og venstre fløjen ryger enten ud af tinget eller står uden indflydelse. Dansk politik har udviklet sig i en amerikansk retning med to præsidentkandidater og to store partier som slås på midten af banen, mens de andre løber rundt i yderkanten. Ek-

Danmarks deltagelse i Irak-krigen på amerikansk side kun været et relativt underordnet emne. Vælgerne vil diskutere arbejdsløshed, sygehuse, udlændingepolitik, miljø, daginstitutioner, tryghed, skat og andre helt nære emner. Når forholdet til Færøerne ikke er indgået som valgemne skyldes det

personligt har prioriteret et mere stabilt forhold mellem Torshavn og København. Og en bedre tone. Alle var klar over, at den tidligere S-statsminister Poul Nyrup Rasmussen havde et midlest talt belastet forhold til Færøerne, og en stor del af de færøske politikere. Nyrup var ikke



Hans Engell, blaðstjóri um uttanríkispolitisku heimildirnar: -Skal der findes forhandlingsbordet sammen med den færøske lagmand, Johannes Eidesgaard?

også et stort felrtal af partier ser ens på rigsfællesskabets nutid og fremtid. Der er altså ikke noget at skændes om.

Derfor kommer valgresultatet heller ikke til i nævneværdig grad at påvirke forholdet mellem Danmark og Færøerne.

Fogh har klart sagt, at

bleg for at "spille færø-kortet" i den indenrigs-politiske debat i Danmark.

På det tidspunkt, hvor bølgerne gik allerhøjest omkring færøsk løsrivelse, gav det Nyrup en vis popularitet i Folketinget og blandt de danske vælgere at han trådte fast op overfor Anfinn Kallsberg og Høgni

”

”Man kan undre sig over, at den danske regering har valgt at lægge forslaget for Grønland på bordet, før en forhandlingsløsning er fundet med Tinganes. I Danmark har man noteret sig, at det færøske landsstyre har nogle langt mere vidtgående krav til indholdet af en sådan lov end i Nuuk. Færøerne har en historisk langt længere tradition for selvstyre og føler på mange områder ikke, at man kan eller bør sammenlignes med Grønland.”

eller andre udenrigs- og sikkerhedspolitiske temaer spiller nogen særlig stor rolle. Eksempelvis har

målet er at fastholde rigsfællesskabet i pagt med tiden. Bag denne berede formulering ligger, at Fogh

Hoydal. Hans krav om konsekvens for de færøske politikere og afvisningen af lange økonomiske over-